

Η “Φωνή Κυρίου” της 31ης Οκτωβρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 69ον

31 Οκτωβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (3570)

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Στά χέρια του Θεού είναι η ζωή μας. Πιστεύουμε καί αφήνόμαστε στή δική του πρόνοια, στή δική του φώτιση. Αυτό όμως δέν σημαίνει μοιρολατρία, παράδοση του έαυτου μας στίς δυνάμεις του κακού. Αντίθετα, σημαίνει κινητοποίηση τής ψυχής, ώστε νά αύξάνει έντός μας ό πνευματικός άγώνας μέ τήν προσευχή, τήν αυτόκριτική, τή μετάνοια, τήν εύρεση τής ρίζας τών παθών μας, πού έγκειται στήν ύπερηφάνεια καί στόν συμβιβασμό μέ τό κακό. Ταυτόχρονα, πίστη σημαίνει κινητοποίηση καί όλων τών δυνάμεών μας, ώστε τό κακό νά μήν μάς παγιδεύσει. Έπειδή οι άνθρωποι έχουν τήν έντύπωση ότι τό νά πιστεύουμε στόν

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τη Φωνή Κυρίου της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ - όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού, κατά την 31η Οκτωβρίου 2021.

ΕΤΟΣ 69ον

31 Οκτωβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (3570)

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Στά χέρια του Θεού είναι ή ζωή μας. Πιστεύουμε και αφήνόμαστε στη δική του πρόνοια, στη δική του φώτιση. Αυτό όμως δεν σημαίνει μοιρολατρία, παράδοση του εαυτού μας στις δυνάμεις του κακού. Αντίθετα, σημαίνει κινητοποίηση της ψυχής, ώστε να αύξάνει εντός μας ο πνευματικός αγώνας με την προσευχή, την αυτοκριτική, τη μετάνοια, την εύρεση της ρίζας των παθών μας, πού έγκειται στην ύπερηφάνεια και στον συμβιβασμό με τό κακό. Ταυτόχρονα, πίστη σημαίνει κινητοποίηση και όλων των δυνάμεών μας, ώστε τό κακό να μήν μάς παγιδεύσει. Έπειδή οι άνθρωποι έχουν την έντύπωση ότι τό να πιστεύουμε στον Θεό σημαίνει να μήν σκεφτόμαστε, αλλά να αφήνουμε τόν Θεό να σκέφτεται για έμάς, να μήν ένεργούμε με τή θέλησή μας, αλλά να άρκούμαστε στό τί θά λάβουμε από τόν Θεό, ή παράδοσή μας μάς έπσημαίνει ότι χρειάζεται να κάνουμε έμεις ό,τι περνά από τό χέρι μας και να αφήνόμαστε στον Θεό γι' αυτά πού δεν μπορούμε.

Η «σαργάνη» πού σώζει

Χαρακτηριστικό είναι τό παράδειγμα τής μεταστροφής του άποστόλου Παύλου. Από διώκτης, έγινε χριστιανός. Από ζηλωτής Ιουδαίος γύρισε τόν τότε γνωστό κόσμο τέσσερις φορές για να κηρύξει τόν Χριστό και με λόγια και με έργα. Τόν βλέπουμε μετά τή μεταστροφή του, μετά τό δράμα πού είδε πηγαίνοντας στη Δαμασκό τής Συρίας, όταν ό Χριστός του έμφανίστηκε και του ζήτησε να πάψει να τόν καταδιώκει, μετά τή προσωρινή του τύφλωση, μετά τή βάπτισή του από τόν άπόστολο Άνανία, να κηρύττει στις συναγωγές τής Δαμασκού ότι ό Ίησούς είναι ό υιός του Θεού. Και οι Ιουδαίοι αποφασίζουν να τόν σκοτώσουν, μη μπορώντας να έρμηνεύσουν πώς ό διώκτης γίνεται χριστιανός. Και τότε, όπως αναφέρει και ό ίδιος, οι χριστιανοί αποφασίζουν να τόν φυγαδέουν, χρησιμοποιώντας μία σαργάνη: «έν Δαμασκό ό έθνάρχης